

Any Josep Alsina i Bofill

DAVID PAGÈS I CASSÚ

El passat 27 d'agost s'acomplí el desè aniversari del traspàs d'una de les personalitats més importants de la medicina catalana del segle XX, el doctor Josep Alsina i Bofill, fill de Palafrugell, barceloní d'adopció i, durant molts anys, estiuant a Calella. El pròxim mes de juny s'escaurà també el centenari del seu naixement, motiu pel qual el Col·legi de Metges de Barcelona ha decidit que el 2004 sigui l'Any Josep Alsina i Bofill.

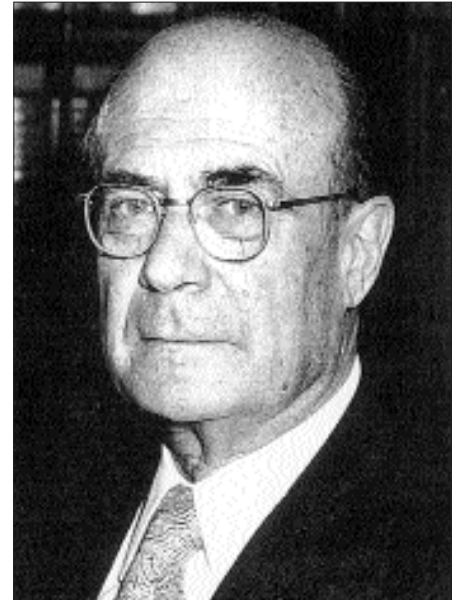
El 8 de novembre de 1970, dins l'acte de recepció a la Reial Acadèmia de Medicina de Barcelona, en el discurs «El procés d'envelliment», pronuncià unes paraules que ara vénen molt a tomb de recordar: «Orientat cap a l'essencial, és l'ésser i no l'acció allò que pren la primacia. Enriquit amb tot allò que ha contemplat llargament i pacientment en el silenci i en l'amor, l'home pot donar llavors llum i guia com un far.» I vénen a tomb de recordar, aquestes paraules, perquè el doctor Alsina va ésser, precisament, un potent far que mai no va deixar d'emetre llum, llum intensa, en tots els camins on transita l'activitat humana.

La seva biografia, escrita per la ploma àgil i precisa del doctor Oriol Casassas i publicada per l'Abadia de Montserrat, ens fa conèixedors de les moltes pàgines d'una vida llarga i profitosa, com ara les que ens parlen dels seus atributs humans, dels seus anys com a professor, de la seva condició de metge, que sempre va entendre com una magnífica plataforma des de la qual poder ajudar els altres; les que fan referència al seu concurs en congressos i associacions mèdiques, on les seves paraules desfeien nusos i construïen espais de trobada, i les que fan referència al seu pas per l'Institut d'Estudis Catalans, del qual fou president entre els anys 1974 i 1978; les que ens fan present el seu compromís ferm i apassionat amb la nació, la cultura i la llengua catalanes (n'és un bon exemple la seva col·laboració en el *Diccionari de medicina*, en els anys trenta, dirigit per Manuel Corachan, i, sei-

xanta anys més tard, en el *Diccionari enciclopèdic de medicina* i en el de l'Institut)... I, és clar, les que ens expliquen el seu paper d'espòs, pare i avi modèlics, autèntic pal de paller d'una família extensíssima...

Heus aquí unes paraules del mateix Alsina que són ben reveladores del seu pensament: «Si volem fer acte de presència al món no podem tenir altre atot que la intel·ligència. Només amb valors intel·lectuals podrem prestigiar el nom de Catalunya, només amb el gruix d'unes realitzacions en el camp de la investigació aconseguirem per a la nostra nacionalitat coneixença i respecte. Si això ha estat important sempre, d'avui endavant serà indispensable.»

No està en les nostres mans decidir el punt de partença i el punt d'acabament del nostre rellotge biològic, però sí la direcció que volem donar a la nostra existència. Tant a nivell individual com a nivell col·lectiu, vides com la del doctor Alsina i Bofill són una brúixola que, per la seva profunda generositat i humanitat i, alhora, per la seva harmonitzable senzillesa i grandesa, ens marca tothora el camí a fressar, el trajecte a recórrer, els horitzons a assolir. ♦

Josep Alsina Bofill

FOTO: P. AYMERICH

Els matrimonis Alsina i Trueta a Sagaró, l'any 1975

FOTO: P. AYMERICH